

אבן דביר המגזין הילדים החודשי

שסיפורה הגננת על נס חנוכה, שאלו הילדים מה זה נס. "נס" הסבירה הגננת, "זה פלא". ה"פרץ ישראל (5): "זה לא היה נס, ולא פלא. זה היה הוקוס פוקוס."

אמו, דבורה נירמן
זכרון יעקב

ובל, התחיל לקרב את מיטתו למיטת רוג'ית בבית הילדים, עד שלבסוף עבר למיטתה. לשאלת אבנו, מה הוא עושה, ענה: "משתוללים קצת".

קיבוץ נחשולים
הקיבוץ המאוחד

יה יום סגרירי, ואני הרהרתי בקול: "איני יודעת אם כדאי ללכת לטייל, או לשבת בבית". מיהר דודי (3) לעזרתי: "את יודעת מה? בואי נתלבש שינינו וגלך לעזאזל".

אמו, אסתר ליבנה
רמת-גן, הרצל 76

שיחק עם חברתו רבקה באמא ואבא. כשנתי להם צלחות וביסקוויטים, רצה עופר להכין אוכל לרבקה, אולם היא התנגדה בטענה שזה תפקידה של אמא. על כך ענה: "אז עופר: "אז נגיד שהיום שבת, ואבא צריך להכין את האוכל".

אמם, חנה מנדל
אשקלון, צריפי יובל גד

סברתי לתלמידי כתי (א) שלשום יש חצאים ורבעים שווים. לא חצי גדול וחצי קטן. שאל יוסי (6 ורבע): "המורה, אם אין חצי גדול ורבע גדול, אז למה המוכר קרח אובר תמיד לאמא שהוא נותן לה רבע גדול?".

מורה, חננאל להם,
ירושלים, אוטישקין 22

"הממממ..."
מאיר מוסכרנג (5;9 חרשים)
אהבת-ציון 22, תל-אביב

יצחקיה מסתכל בתמונה בעתון: "מי זה?" הוא שואל, "מולוטוב", משיבים ההורים. "למה מולוטוב טוב? מוכר-טוב!" מחליט יצחקיה.

משק משמר הנגב
הקיבוץ המאוחד

בא ראה את רותי (6) מציירת, שאל אותה: "מה דרוש לציור, עפרונות צבעים, ומה עוד?".

אחותה, נורית פרנק
קרית ביאליק, קק"ל 49

יתן (4) שאביו טכנאי שיניים, התקוטט עם חברו: "אני אשבור לך את כל השיניים ואגיד לאבא שלא יעשה לך חדשות!".

משק חפציבה
הקיבוץ המאוחד

ן (4), שראה אותי מוקה דג: "איך יכול הדג לשחות? העצמות לא דוקרות אותו?"

אמו, אניה שרגנהיים
תל-אביב, שלמה המלך 31

"מה יש למרילין מוירן שאין לי?"
שושנה הרשקוביץ (5;8)
רמת-גן 14, תל-אביב

לית, אחרי מהשכחה מאומצת: "אמא, איפה הגלגלים של האוניה?"

אביה, אורי ציטיאט
רמת-גן

תתי לאבינועם (4,6) טיפות שמן דגים, והס' ברתו לו שאם יבלע אותם, יהיה גדול וחזק כמו שמשון הגבור. שאל אבינועם: "מי זה שמשון הגבור?" אמרתי לו שהוא מת לפני הרבה שנים. "אם הוא מת, סימן שהוא בכלל לא גיבור". פסק אבינועם.

אמו, א. חץ
ירושלים, רח' החבשים

דודו הירושלמי של גבי (3), לקח, לאחר ביקור רו אצלנו את גבי אתו לירושלים. כשהיו מוכנים, בטעת בוקר מוקדמת, אמר הדוד: "הייתי מרביץ עכשיו שינה הגונה". מי הרביץ לך שתקום? "התריס גבי."

אמו, מיכל מיוחס
באר-שבע, שיכון ההסתדרות 46

יה (6), ניגשה אלי בשמחה: "אמא, יש לי כבר חתן!" "מיהו חתן, מיה?" "משה!" (אחי בן ה-23) השיבה מיה. "איך חושבת שאת קטנה בשבילו?" שאלה תיה. "אל תדאגי, אנחנו נסתדר כבר". הרגיעה אותי מיה.

אמם, מרים אמסטר
גבעת שמואל, בית רדנר

יריה, הודיעה ליוסף, המכונה "פיקו" (4): "אתה יודע? היום הלכתי לגן-החיות". החזיר לה פיקו בעליגות: "אני לא הולך לגן חיות. אני הולך לגן פרטי". אחותו, בלהה צדיקווי
תל-אביב, טלמה 90

בעלי חמשת השמות הראשונים המתפרסמים במדור זה יונים בהבילות שי של התכשירים המפורסמים לתתינו, "בבה שופמן" פודרה סבון, תחליב, — המופיעים חן ובריאיות לתינוק. נוסף על כך יגבלו ילדים משתת שנינים מיוחדת, "בבה שופמן" עם טעם תפוחיזהב. ערכה של כל הבילת שי (לפי הממרים לצרכן) יהיה שש ל"י. ההבילות יישלחו ישר לביתו של הזוכה.

את החומר יש לשלוח למערכת העולם הזה, ת. ד. 106, תל-אביב ולסמן על המעטפה "צרכני חמודים ועוקצים". כן יש לציין את שמו המלא של הילד ותשדיר לידתו, את שם השולח, את יחסו לילד (אם, אב, אח, מורה נגנת וכו') ואת כתובתו המלאה. המערכת תבחר בתמונות הטובות ותחזיר לשולחים את כל הצלמונים. אם מורכמו או לאו.

אתי את יעל (3) "מה היית רוצה שיקנו לך מתנה לחג, ביבה סוגרת ופוחתת עיניים, אי ביבה פשוטה?" "בובה כמו שהשכנה קנתה בבית חולים". השיבה יעל ללא היסוס.

דודונה, יפה שפירא
רמת-גן, בית וויינסל, רח' מודיעין

חרי הרהור של דקות מספר פונה יצחק (2,6) אל סבו: "אם לוקחים כלב על הידיים, הוא נושך?" "לא", משיב הסב. "ואם לוקחים סוס על הידיים, הוא בועט?"

אמו, רבקה נגה
תל-אביב, לואי מרשל 19

סיתי לפתות את איתן (3) שיאכל חסה במקום שוקולד. "אני לא עושה", ענה איתן בכעס.

אמו, חנה בנימיני
תל-אביב, הגשר 65

"פוצ'רה!"
רפאל זונאבנר (1)
שכון גת-רמן 21, פתח-תקוה

מראל (7) חזרה מבית הספר כשהיא בוכה: "אני אמרת! אני אמרת!" שאל אותה אביק (6) "מה קרה לך, אמראל, למה תמותי?" יבבה אמראל: "מוקי חנק אותי!" הרגיע אותה אביק: "אז אל תבכי. כבר לא תמותי. כשהונקים — אז אם לא מתים תיכף — כבר לא מתים בכלל".

מורתם, עדה שושן,
גדרה

ודי (2) שמע אותי מפצירה בסבתו בגרמנית, שתאכל מן השמנת. אותו רגע נכנס אביו לחדר. הלשין דודי: "אמא שלך לא רוצה לאכול".

אמו, אסתר לבנה
רמת-גן, המרגוע 9

אתי את אברהם (4) יושב אל השולחן כשלפניו נייר ופפרון. לשאלתי מה הוא עושה, אמר לי: "אני כותב מכתב לחבר שלי". להערתי שהוא איננו יודע לכתוב עדיין, השיב: "אין דבר. גם הוא לא יודע לקרוא". דודו, שלום בן מורדו
ירושלים, ימין משה